

for de ved det pågældende seminarium givne muligheder“, er udgået. Dette skyldes et ønske om at forebygge den misforståelse, at overflytning til et andet seminarium i løbet af studietiden skulle være udelukket. Man er enig med udvalget i, at de studerende ved et seminarium ikke skal kunne forlange anden undervisning af den i bestemmelsen omhandlede art end den, som findes ved det pågældende seminarium — dette følger også af § 8, stk. 6, hvorefter seminariernes etablering af sådan undervisning skal godkendes af undervisningsministeren — men det bør, som også af udvalget foreslået, være muligt for de studerende under uddannelsen at flytte til et andet seminarium, der har indrettet den ønskede specielle undervisning. Man har udeladt ordet frilæsning af § 8, stk. 1, da valgfriheden i dette fag fremgår af paragraffens stk. 3.

Ad § 9. En bestemmelse i udvalgets forslag (§ 8, stk. 4) om, at studerende, der ikke skønnes at kunne få tilstrækkeligt udbytte af den obligatoriske undervisning i sang, kan fritages for denne, er udgået. Denne sangundervisning er ikke tænkt som en undervisning, der vil kvalificere deltagerne til at undervise i faget sang, men alene som en støtte for undervisningen i andre fag og som en hjælp for de studerende i deres senere virksomhed som klasselærere. Efter ministeriets opfattelse vil også meget lidt musikalske studerende kunne få gavn af undervisningen. Der skal efter forslaget ikke holdes prøve i dette fag.

Ad § 10. Efter udvalgets forslag (§ 9) træffes afgørelsen af, om en elev må ophøre med uddannelsen, fordi det konstateres, at han ikke opfylder visse af betingelserne for optagelse på seminarierne, af seminariets rektor efter forhandling i lærerrådet, men afgørelsen skal kunne indankes for undervisningsministeriet.

Under hensyn til det betydelige indgreb i en studerendes uddannelsesforløb, en sådan afgørelse betyder, har man fundet det rigtigst at afgørelsen træffes af undervisningsministeren efter indstilling fra seminariet.

Ad § 11. Bestemmelsen, der svarer til udvalgets § 10, er indholdsmæssigt i overensstemmelse med denne, men paragraffen er omredigeret sådan, at det fremhæves, at selve studieordningen skal give mulighed for afslutning af uddannelsen på 3 ½ eller 4 år.

De studerende skal kunne vælge inden for disse 2 muligheder og tilrettelægge den sidste del af deres studier derefter, dog vil det naturligvis være en forudsætning her som ved andre uddannelser, at en studerende opfylder de faglige krav for at indstille sig til afsluttende prøver til de planlagte

terminer. Endvidere har man fundet det rigtigst, at detaljerede forskrifter om placeringen af prøver o. lign. inden for studietiden ikke optages i selve loven, men i stedet fastlægges ved bekendtgørelse i tilknytning til de nærmere regler om undervisning, prøveforordninger m. v.

I paragraffens stk. 4 nævnes bl. a., at der ikke holdes prøve i undervisning efter § 8, stk. 3 (frilæsning og instrumentalmusik). Det er ikke tanken hermed at udelukke seminarierne fra at afholde visse prøver, som de studerende måtte ønske at aflægge f. eks. i maskinskrivning, men eventuelle prøver af denne art vil ikke kunne betragtes som en del af læreruddannelsen. Den særlige bestemmelse om aftenseminarier i udvalgets § 30 er overført til denne paragraf.

Ad § 12. I denne paragraf, der svarer til § 11 i udvalgets forslag, er der optaget en bestemmelse om afgangsbrevet fra seminarierne. Da detaljerede regler om brevet i nogen grad er afhængig af de nærmere bestemmelser, der senere skal gives om undervisningen og prøverne, har man anset det for hensigtsmæssigt, at også sådanne regler gives ved bekendtgørelse. Herefter har udvalgets § 12 kunnet udgå af lovforslaget.

Ad § 13, stk. 2. Af hensyn til seminariernes muligheder for at arbejde med nye problemer inden for læreruddannelsen og ud fra den betragtning, at en eventuel tilpasning af læreruddannelsen til sådanne nye krav, som i fremtiden måtte blive stillet til undervisningen i folkeskolen, bør kunne underbygges af erfaringer, har man anset det for ønskeligt, at loven åbner mulighed for forsøgsarbejde i et vist omfang. Det må dog være en forudsætning, at studerende, der undervises efter en forsøgsordning, ikke stilles ringere end andre lærerstuderende med hensyn til deres rettigheder efter uddannelsens afslutning.

Ad § 19. Til den i § 23 i udvalgets forslag optagne regel (der svarer til bestemmelsen i § 34 i den gældende lov) om statsstøtte til nedbringelse af undervisningsafgiften ved private seminarier er det tilføjet, at denne støtte ydes i forhold til en af undervisningsministeren godkendt undervisningsafgift.

Baggrunden for den heromhandlede støtte er, at de studerendes adgang til at vælge at uddanne sig på et bestemt seminarium, herunder et statsseminarium, hvor undervisningen er vederlagsfri, er begrænset dels af de geografiske muligheder, dels af de enkelte seminariers pladsforhold, hvorfor man har anset det for rimeligt at mindske den økonomiske byrde, som undervisningsafgiften ved de private seminarier er for de studerende. Undervisningsafgiftens størrelse varierer imidlertid for de